

CIORAP proti Moldavsku (č. 2)

Rozsudek z 20. července 2010

Přiznání odškodnění na vnitrostátní úrovni značně nižší než nejnižší částka, kterou by Soud přiznal v podobných případech. V roce 2000 byl stěžovatel zadržen a dán do vazby. Posléze podal žalobu na náhradu škody za nelidské jednání, kterému byl podroben ve vazbě, nezajištění lékařské pomoci, a za nelidské podmínky, ve kterých byl ve vazbě držen. V roce 2007 Nejvyšší soud judikoval, že neposkytnutí lékařské péče bylo nelidským jednáním porušujícím článek 3 Úmluvy a přiznal stěžovateli 600 eur jako odškodnění jeho morální újmy a 12,60 eur jako náhradu utrpěné materiální škody.

Soud, na který se stěžovatel obrátil s námitkou porušení článku 3 Úmluvy, nejprve zkoumal, zda jej lze i nadále považovat za poškozeného ve smyslu článku 34 Úmluvy. Podle jeho názoru stěžovatelovy námitky, že byl podroben nelidskému chování, byly neopodstatněné. Měl však důkazní materiál dokládající, že podmínky držení na policejní stanici, kde stěžovatel strávil dva týdny, byly velmi neuspokojivé. Kromě toho mu nebyla poskytnuta lékařská pomoc po dobu osmi dnů, ačkoli byla doporučena. Tyto skutečnosti byly potvrzeny vnitrostátními soudy, které konstatovaly porušení článku 3 Úmluvy. Soudu zbývalo posoudit, zda výše odškodnění, kterou vnitrostátní soudy stěžovateli přiznaly, byla dostačující. Zjistil však, že v porovnání s jinými podobnými případy porušení článku 3 bylo odškodnění nedostatečné. Soud připomenul, že ve věci *Gavrilovici proti Moldavsku* přisoudil stěžovateli 6 000 eur za pětidenní vazbu v nelidských podmínkách, a ve věci *Istratii a další proti Moldavsku* přiznal náhradu ve stejné výši za dvouměsíční držení v nelidských podmínkách. Judikoval proto, že stěžovatel s ohledem na velmi nízkou výši odškodnění mohl i nadále být považován za poškozeného ve smyslu článku 34 Úmluvy.